

La resposta espanyola al poble català: liquidar la democràcia.

En quants estats pretesament democràtics es processa la Presidenta d'un Parlament i la majoria dels membres de la seva Mesa pel sol fet d'haver permès un debat polític i la votació de les seves conclusions? No en busqueu gaires, això només passa a l'Estat Espanyol.

Quan el dictador feixista agonitzava va dir als seus acòlits: *"no sufráis, lo deajo todo atado y bien atado"*. I el temps ens ha aclarit el significat d'aquelles paraules. Franco va deixar en herència una constitució dictada sota el xantatge del seu exèrcit, unes oligarquies que mantindrien els privilegis obtinguts durant la dictadura, uns torturadors que gaudirien de total impunitat (i que fins i tot serien reciclats i promoguts pel PSOE de Felipe González, qui sistematitzà el terrorisme d'estat) i, el més important de tot: va deixar intacte l'aparell judicial de la dictadura, consolidant les castes que el controlen, i garantint que noves generacions de famílies i sectors del poder vinculats a la ultradreta i al nacionalisme espanyol més excloent seguirien al capdavant d'un **sistema que menysprea la divisió de poders i l'essència mateixa de la democràcia**.

Espanya és aquell estat on l'extrema dreta pot predicar la catalanofòbia, l'homofòbia i el racisme amb tota impunitat, mentre els acudits sobre militars feixistes o les cançons crítiques amb el poders són condemnades a penes de presó.

És també l'estat on el Ministre de l'Interior crea, amb tanta incompetència com impunitat, una brigada especial de la policia amb l'objectiu d'espia i elaborar informes i proves falses per perseguir judicialment els polítics independentistes.

I ara s'han superat tots els llindars: l'**encausament de Carme Forcadell, Presidenta del Parlament de Catalunya**, i de quatre membres de la Mesa del Parlament català demostra que la divisió de poders a l'Estat Espanyol és una absoluta pantomima i que l'aparell judicial de l'estat no és res més que un braç repressor sotmès als designis del poder polític.

El motiu de l'encausament (permetre el debat en seu parlamentària sobre un possible procés constituent i la votació de les conclusions) deixa ben clars també tant la intrínseca demofòbia de l'estat hereu del franquisme, incapaç d'entendre en diàleg, el debat i la negociació com a fonaments de l'acció política, com el seu menyspreu a les institucions democràtiques, al poble català i als seus representants polítics.

En aquest marc, la unilateralitat és l'únic camí. No hi ha futur per a Catalunya, ni per a la Democràcia dins l'estat espanyol. **El referèndum d'autodeterminació previst per al proper mes de setembre és la millor resposta a la progressiva feixistització de l'estat espanyol.**

Des de PL cridem a la solidaritat internacionalista, ja que entenem que la responsabilitat i obligació de totes les persones d'esquerra i totes les organitzacions democràtiques d'arreu és donar-nos suport davant l'únic que cal esperar de l'ocupant: mentires, falses promeses i repressió. I perquè el reconeixement internacional de la República Catalana és també el millor favor que se li pot fer a la resta de pobles que pateixen l'opressió d'un estat corrupte i en "franca" regressió democràtica.

Esquerreres per la Independència: "Com seria la República Catalana des del minut zero"

La plataforma Esquerreres per la Independència, que agrupa persones i organitzacions de les diferents sensibilitats de l'esquerra favorables a la independència, ha iniciat una campanya per explicar, més enllà de les promeses, com podria ser la República Catalana des del seu moment fundacional.

Per això s'han basat en el seguit de decrets, lleis i resolucions aprovades els darrers anys pel Parlament de Catalunya que han estat suspeses pel Tribunal Constitucional Espanyol a instàncies del govern de l'estat, actuant com a eina de repressió, dominació i asfíxia democràtica contra el poble català.

En destaquen coses com:

Llei que garanteix el subministrament energètic a les persones vulnerables (Llei 22/2010)
Aprovada pel Parlament el juliol de 2010. Anul·lada pel TCE el març de 2016

Llei que limita la instal·lació de grans superfícies comercials (Llei 9/2011)
Aprovada pel Parlament Català el febrer de 2012 Anul·lada pel TCE el febrer de 2016

Llei que regula la ecotaxa (Llei 5/2012)
Aprovada pel Parlament el març de 2012. Anul·lada pel TCE el maig de 2014

Impost sobre els dipòsits bancaris (Llei 4/2014)
Aprovat pel Parlament l'abril de 2014. Anul·lat pel TCE el maig de 2015

Llei que regula els horaris comercials (Llei 4/2012)
Aprovada pel Parlament l'octubre de 2012. Anul·lada pel TCE el desembre de 2016

Llei contra el fracking (Llei 2/2014)
Aprovada pel Parlament el gener de 2014. Anul·lada parcialment TCE l'abril de 2016

Impost sobre les centrals nuclears (Llei 12/2014)
Aprovat pel Parlament l'octubre de 2014. Anul·lat pel TCE l'abril de 2016

Llei de consultes populars i formes de participació ciutadana (Llei 10/2014)
Aprovada pel Parlament el setembre de 2014. Anul·lada parcialment pel TCE el febrer de 2015

Moció contra el TTIP, CETA i TISA (*Moció 175/X*)
Aprovada pel Parlament de Catalunya el gener de 2015 Sense efectes per negació de competències

Llei per a la igualtat efectiva entre dones i homes (Llei 17/2015)
Aprovada pel Parlament el juliol de 2015. Anul·lada parcialment pel TCE el setembre de 2016

Impost sobre els pisos buits (Llei 14/2015)
Aprovat pel Parlament de Catalunya el juliol de 2015. Pendent de sentència

La campanya demostra el caràcter oligàrquic de l'estat espanyol, que defensa sempre els interessos de les corporacions i els especuladors pel damunt dels drets i necessitats de la ciutadania. Alhora, deixa ben clar, que fins i tot amb les majories parlamentàries dels darrers anys d'autonomisme (on la dreta catalana estava sobredimensionada), la República Catalana tindria ja d'entrada un caràcter democràtic i social molt més avançat que l'heretat de l'Espanya transfranquista.

The Spanish answer to the Catalan people: to eliminate the democracy.

In how many supposedly democratic states the President of a Parliament and the majority of the members of its board are prosecuted for the only fact of having allowed a political debate and the vote of its conclusions? One cannot find many of them, it only happens in the Spanish State.

When the fascist dictator was dying, he said to his acolytes: “no sufráis, lo dejo todo atado y bien atado” (Don’t worry, I’m leaving everything well tied). And the time has made the meaning of those words clear for us. Franco left in inheritance a constitution dictated under the blackmail of his army, some oligarchies that would keep the privileges obtained during the dictatorship, some torturers that would enjoy total impunity (and that even would be recycled and promoted by PSOE’s Felipe González, who systematised the state terrorism) and, the most important of everything: it left untouched the judicial apparatus of the dictatorship, consolidating the castes that control it, and guaranteeing that new generations of families and extremist right-wing political sectors linked to the most discriminatory Spanish nationalism would continue leading **a political system that despise the division of powers and the very essence of democracy.**

Spain is that state where the extreme right can preach the catalanophobia, the homophobia and the racism with all impunity, while the jokes on military fascists or the songs that are critical with the powers are condemned to prison.

It is also the state where the Minister of Interior creates, with incompetence and impunity, a special police brigade with the aim to spy and elaborate reports and false evidences to judicially pursue the pro-independence politicians.

And now all boundaries have surpassed: **the prosecution of Carme Forcadell, President of the Parliament of Catalonia**, and of four members of the Catalan Parliament board shows that the division of powers in the Spanish State is an absolute pantomime and that the judicial apparatus of the State is nothing more than a repressor arm subjected to the designate of the political power.

The reason of the indictment (having allowed the debate on a possible constituent process, and the vote of the conclusions of the debate, in seat of Government) makes it clear, on one hand, the intrinsic demophobia of the State of the heir of the Franco regime, unable to understand dialogue, debate and negotiation as the basis of the political action, and on the other hand, his contempt for the democratic institutions, for the Catalan people and to its political representatives.

In this context, the unilateralism is the only way. There is no future for Catalonia, neither for the democracy within the Spanish state. The referendum of self-determination foreseen for the next September is the best answer to the progressive fascistisation of the Spanish state.

From PL we make a call for the internationalist solidarity, since we understand that the responsibility and obligation for all the left-wing people and all the democratic organisations of all over is to support us in front of the only thing that we can expect from the occupier: lies, false promises and repression. And because the international recognition of the Catalan Republic is also the best favour that can be done to the rest of peoples that suffer the oppression of a corrupt state and in evident democratic regression.

Esquerres per la Independència: "How the Catalan Republic would be from the beginning"

The platform *Esquerres per la Independència* (Lefts for Independence), that groups people and organisations of different left-wing sensitivities that are in favour of independence, has initiated a campaign to explain, further than promises, how the Catalan Republic could be from its foundational moment.

To do so, they have taken into account the list of decrees, laws and resolutions approved by the Parliament of Catalonia during the last years, and that have been suspended by the Spanish Constitutional Court as asked by the government of the state, acting as a tool of repression, domination and democratic asphyxia against the Catalan people.

Some of these laws and decrees:

Law that guarantees the energetic supply to the vulnerable people (Law 22/2010)
Approved by the Parliament in July 2010. Cancelled by the SCC (Spanish Constitutional Court) in March 2016

Law that limits the settling of big commercial surfaces (Law 9/2011)
Approved by the Catalan Parliament in February 2012. Cancelled by the SCC in February 2016

Law that regulates the eco-tax (Law 5/2012)
Approved by the Parliament in March 2012. Cancelled by the TCE in May 2014

Tax on the banking deposits (Law 4/2014)
Approved by the Parliament in April 2014. Cancelled by the SCC in May 2015

Law that regulates the business hours (Law 4/2012)
Approved by the Parliament in October 2012. Cancelled by the SCC in December 2016

Law against the fracking (Law 2/2014)
Approved by the Parliament in January 2014. Cancelled partially by the SCC in April 2016

Tax on the nuclear plants (Law 12/2014)
Approved by the Parliament in October 2014. Cancelled by the TCE in April 2016

Law of popular consultations and of citizen participation (Law 10/2014)
Approved by the Parliament in September 2014. Cancelled partially by the SCC in February 2015

Motion against the TTIP, CETA and TISA (Motion 175/X)

Approved by the Parliament of Catalonia in January 2015. With no effects for negation of competitions

Law for effective equality between women and men (Law 17/2015)

Approved by the Parliament in July 2015. Cancelled partially by the SCC in September 2016

Tax on the empty flats (Law 14/2015)

Approved by the Parliament of Catalonia in July 2015. Pending of sentence

The campaign shows the oligarchical character of the Spanish state, that always defends the interests of the corporations and the speculators against the rights and needs of the citizenship. At the same time, it makes it clear, that even with the parliamentary majorities of the last years of autonomism (where the Catalan right-wing political sectors were inflated), the Catalan Republic would already have, from the very beginning, a democratic and social character much more advanced than the inherited from the transfrancoist Spain.

La respuesta española al pueblo catalán: liquidar la democracia.

En cuántos estados pretendidamente democráticos se procesa la Presidenta de un Parlamento y la mayoría de los miembros de su Mesa por el simple hecho de haber permitido un debate político y la votación de sus conclusiones? No busquéis mucho, esto sólo pasa en España.

Cuando el dictador fascista agonizaba dijo a sus acólitos: *"no sufráis, lo dejo todo atado y bien atado"*. Y el tiempo nos ha aclarado el significado de aquellas palabras. Franco dejó en herencia una constitución dictada bajo el chantaje de su ejército, unas oligarquías que mantendrían los privilegios obtenidos durante la dictadura, unos torturadores que disfrutarían de total impunidad (y que incluso serían reciclados y promovidos por el PSOE de Felipe González, quien sistematizó el terrorismo de estado) y, lo más importante de todo: dejó intacto el aparato judicial de la dictadura, consolidando las castas que lo controlan, y garantizando que nuevas generaciones de familias y sectores del poder vinculados a la ultraderecha y al nacionalismo español más excluyente seguirían al frente de un **sistema que desprecia la división de poderes y la esencia misma de la democracia.**

España es aquel estado donde la extrema derecha puede predicar la catalanofobia, la homofobia y el racismo con toda impunidad, mientras los chistes sobre militares fascistas o las canciones críticas con el poder son condenadas a penas de prisión.

Es también el estado donde el Ministro del Interior crea, con tanta incompetencia como impunidad, una brigada especial de la policía con el objetivo de espiar y elaborar informes y pruebas falsas para perseguir judicialmente los políticos independentistas.

Y ahora se han superado todos los umbrales: **el encausamiento de Carme Forcadell, Presidenta del Parlamento de Catalunya**, y de cuatro miembros de la Mesa del Parlamento catalán demuestra que la división de poderes en España es una absoluta pantomima y que el aparato judicial del estado no es más que un brazo represor sometido a los designios del poder político.

El motivo del encausamiento (permitir el debate en sede parlamentaria sobre un posible proceso constituyente y la votación de las conclusiones) deja bien claros también tanto la intrínseca demofobia del estado heredero del franquismo, incapaz de entender en diálogo, el debate y la negociación como fundamentos de la acción política, como su desprecio a las instituciones democráticas, el pueblo catalán y sus representantes políticos.

En este marco, la unilateralidad es el único camino. No hay futuro para Catalunya, ni para la Democracia en el actual estado español. El referéndum de autodeterminación previsto para el próximo mes de septiembre es la mejor respuesta a la progresiva fascistización del estado español.

Desde PL llamamos a la solidaridad internacionalista, ya que entendemos que la responsabilidad y obligación de todas las personas de izquierdas y todas las organizaciones democráticas de todo

es apoyarnos ante el único que cabe esperar del ocupante: mentiras , falsas promesas y represión. Y para el reconocimiento internacional de la República Catalana es también el mejor favor que se le puede hacer al resto de pueblos que sufren la opresión de un estado corrupto y en "franca" regresión democrática.

Izquierdas por la Independencia: "Como sería la República Catalana desde el minuto cero"

La plataforma *Izquierdas por la Independencia*, que agrupa a personas y organizaciones de las diferentes sensibilidades de la izquierda favorables a la independencia, ha iniciado una campaña para explicar, más allá de las promesas, como podría ser la República Catalana desde su momento fundacional.

Para ello se han basado en la serie de decretos, leyes y resoluciones aprobadas los traseros años por el Parlamento de Cataluña que han sido suspendidas por el Tribunal Constitucional Español a instancias del gobierno del estado, actuando como herramienta de represión, dominación y asfixia democrática contra el pueblo catalán.

Destacan cosas como:

Ley que garantiza el suministro energético a las personas vulnerables (Ley 22/2010)

Aprobada por el Parlamento en julio de 2010. Anulada por TCE en marzo de 2016

Ley que limita la instalación de grandes superficies comerciales (Ley 9/2011)

Aprobada por el Parlamento Catalán en febrero de 2012 Anulada por TCE en febrero de 2016

Ley que regula la ecotasa (Ley 5/2012)

Aprobada por el Parlamento en marzo de 2012. Anulada por TCE en mayo de 2014

Impuesto sobre los depósitos bancarios (Ley 4/2014)

Aprobado por el Parlamento en abril de 2014. Anulado por TCE en mayo de 2015

Ley que regula los horarios comerciales (Ley 4/2012)

Aprobada por el Parlamento en octubre de 2012. Anulada por TCE en diciembre de 2016

Ley contra el fracking (Ley 2/2014)

Aprobada por el Parlamento en enero de 2014. Anulada parcialmente TCE abril de 2016

Impuesto sobre las centrales nucleares (Ley 12/2014)

Aprobado por el Parlamento en octubre de 2014. Anulado por TCE en abril de 2016

Ley de consultas populares y formas de participación ciudadana (Ley 10/2014)

Aprobada por el Parlamento en septiembre de 2014. Anulada parcialmente por el TCE en febrero de 2015

Moción contra el TTIP, CETA y TISA (Moción 175 / X)

Aprobada por el Parlamento de Cataluña en enero de 2015 Sin efectos para negación de competencias

Ley para la igualdad efectiva entre mujeres y hombres (Ley 17/2015)

Aprobada por el Parlamento en julio de 2015. Anulada parcialmente por el TCE en septiembre de 2016

Impuesto sobre los pisos vacíos (Ley 14/2015)

Aprobado por el Parlamento de Cataluña en julio de 2015. Pendiente de sentencia

La campaña demuestra el carácter oligárquico del Estado Español, que defiende siempre los intereses de las corporaciones y los especuladores por encima de los derechos y necesidades de la ciudadanía. Asimismo, deja bien claro, que incluso con las mayorías parlamentarias de los últimos años de autonomismo (donde la derecha catalana estaba sobredimensionada), la República Catalana tendría ya de entrada un carácter democrático y social mucho más avanzado que el heredado de la España transfranquista.

POBLE LLIURE INTERNATIONAL

Numéro 3. Mai 2017

La réponse espagnole au peuple Catalan: liquider la démocratie.

Dans combien d'États prétendument démocratiques on poursuit la Présidente d'un Parlement et la plupart des membres de son Bureau pour le seul fait d'avoir permis un débat du politique et la votation de ses conclusions? N'en cherchez pas trop, ça n'arrive que dans l'État Espagnol.

Lorsque le dictateur fasciste agonisait il a dit à ses acolytes: *"no sufráis, lo dejo todo atado y bien atado"* (je laisse tout attaché et bien attaché). Et le temps nous a éclairci le signifié de ces mots. Franco a laissé en héritage une Constitution dictée sous le chantage de son armée, des oligarchies qu'entretenaient les privilèges obtenus pendant la dictature, des tortureurs qui jouiraient de total impunité (et lesquels seraient recyclés et promus pour le PSOE de Felipe González, qui systématisait le terrorisme d'État) et, le plus important de tout: il laissera intact l'appareil judiciaire de la dictature, en consolidant les castes qui le contrôlent, et en garantissant que des nouvelles générations de familles et secteurs du pouvoir liés à l'extrême droite et au nationalisme espagnol le plus excluant suivraient en tête d'**un système qui méprise la séparation des pouvoirs et l'essence même de la démocratie.**

Espagne c'est l'État où l'extrême droite peut prêcher la catalanophobie, l'homophobie et le racisme avec toute impunité, tandis que les blagues sur des militaires fascistes ou les chansons critiques avec le pouvoir sont condamnées à peine de détention.

C'est aussi l'État où le Ministre de l'Intérieur crée, avec incompétence et impunité, une brigade spéciale de la police avec l'objectif d'épier et élaborer des rapports et des fausses preuves afin de poursuivre judiciairement les politiques indépendantistes.

Et maintenant on a dépassé tous les seuils: la poursuite judiciaire **de Carme Forcadell, Présidente du Parlement de Catalogne**, et de quatre membres du Bureau du Parlement catalan montre que la séparation des pouvoirs dans l'État Espagnol est une absolue pantomime et que l'appareil judiciaire de l'État n'est rien d'autre qu'un bras oppresseur soumis aux désignes du pouvoir politique.

Le motif du procès judiciaire (permettre le débat, en siège parlementaire sur un possible procès constituant et la votation des conclusions) met au clair aussi l'intrinsèque démophobie de l'État héritier du franquisme, incapable de comprendre le dialogue, le débat et la négociation comme des fondements de l'action politique, et son mépris aux institutions démocratiques, au peuple catalan et à ses représentants politiques.

Dans ce cadre, l'unilatéralité devienne le seul chemin possible. Il n'y a pas de futur pour Catalogne, ni pour la Démocratie dans l'État espagnol. **Le referendum d'autodétermination prévu pour le prochain mois de septembre est la meilleure réponse à la progressive fascisation de l'État Espagnol.**

Depuis PL nous appelons à la solidarité internationaliste, car nous comprenons que la responsabilité et l'obligation de toutes les gens de gauche et toutes les organisations

démocratiques d'ailleurs est de nous donner support devant la seule chose qu'il faut attendre de l'occupant: des mensonges, des fausses promises et de la répression. Et puisque la reconnaissance internationale de la République Catalane est aussi la meilleure faveur qu'on peut leur faire au reste des peuples que subissent l'oppression d'un état corrompu et en franche régression démocratique.

Esquerres per la Independencia (Gauches pour l'Indépendance): "Comment serait la République Catalane depuis la minute zéro"

La plateforme Esquerres per la Independencia, qui groupe des personnes et organisations de différentes sensibilités de gauche favorables à l'indépendance, a initié une campagne pour expliquer, plus loin que des promises, comme pourrait être la République Catalane depuis son moment constitutif.

A cette fin, on s'est basé sur les arrêtés, lois et résolutions approuvées les dernières années pour le Parlement de Catalogne qu'ont été suspendues pour le Tribunal Constitutionnel Espagnol à instances du gouvernement Espagnol, en agissant comme outil de répression, domination et asphyxie démocratique contre le peuple Catalan.

Certaines de ces lois qu'on souligne :

Loi que garantit la fourniture énergétique aux personnes vulnérables (Loi 22/2010)
Approuvée par le Parlement en juillet 2010. Annulée par le TCE en mars 2016

Loi que limite l'implantation de grandes surfaces commerciales (Loi 9/2011)
Approuvée par le Parlement Catalan en février 2012. Annulée par le TCE en février 2016

Loi que règle l'écotaxe (Loi 5/2012)
Approuvée par le Parlement en Mars 2012. Annulée par le TCE en Mai 2014

Impôt sur les dépôts bancaires (Loi 4/2014)
Approuvé par le Parlement en Avril de 2014. Annulée par le TCE en Mai 2015

Loi que règle les horaires commerciaux (Loi 4/2012)
Approuvée par le Parlement en Octobre 2012. Annulée par le TCE en Décembre 2016

Loi contre le fracking (Loi 2/2014)
Approuvée par le Parlement en Janvier 2014. Partiellement annulée par le TCE en Avril 2016

Impôt sur les centrales nucléaires (Loi 12/2014)
Approuvé par le Parlement en Octobre 2014. Annulée par le TCE en Avril 2016

Loi de consultations populaires et formes de participation citoyenne (Loi 10/2014)
Approuvée par le Parlement en Septembre 2014. Partiellement Annulée par le TCE en Février 2015

Motion contre le TTIP, CETA le TISA (*Motion 175/X*)
Approuvée par le Parlement de Catalogne en Janvier 2015. Sans effet à cause de négation de compétences

Loi par l'égalité effective entre des femmes et hommes (Loi 17/2015)
Approuvée par le Parlement en Juillet 2015. Partiellement annulée par le TCE en Septembre 2016

Impôt sur les appartements vides (Loi 14/2015)

Approuvé par le Parlement de Catalogne en Juillet 2015. En attente de sentence.

La campagne démontre le caractère oligarchique de l'État Espagnol, qui défend toujours les intérêts des corporations et des spéculateurs au-dessus des droits et besoins de la citoyenneté. À la fois, met au clair, que même avec les majorités parlementaires des dernières années d'autonomisme (où la droite catalane était surdimensionnée), la République Catalane aurait déjà depuis le départ un caractère démocratique et social beaucoup plus avancé que l'héritage de l'Espagne transfranquiste.